

ابن دوري ثت الشي من ابي وانا استعطف الواو
من المستقبل لوقوعها بين يده وكسرة وبها تجاهن
والواو مضاد لها فخذلت لاكتناها ايها ولم تستقط الوا
من رسول لوقوعها بين ياد وفتحه ولم تستقط الياء من
يعبر ويسير لتفويت احدى اليائين بالآخرى واما
من يطابقني فاعلله اخرى ذكرنا بافي باب سبب الخنز
وذلك لا يوجد فنا وما فلتاه لا يجوز عالمي
مع اخلاق العظيم ويتقال اورث الشي اليوه وهم ورثة
فلان وورثا اي ادخله شرك على ورثة و
قوارثه كابر عن كابر.

وحش - وحش - جاسى نرم كياني فرورد
وابايانى نتوان رفتن بردى واصحوان شکاش کران
شگ وآویح الشي وقوم اى وتعواني الورث - و
اطراوة وغیره كثيرة الحم - ووختا السفرسته - جل
موحوث ماقص احسب - واوخت في المدلى بث
وطبیث - وطبیث پایه بزرین سخت زدن لغته
في وطن او لغته.

ولث - ولث - باران انك وتحدبی اعنيبار
وتصدر ونا استوار يتقال ولث له عقدا - ومنه
قول عمر الچالیق لولادلث عقد ضربت عنک
ولش بالعصا میشه اسے ضربہ -

وكاث - كتاب وغراب خوش چاشتكا گاهی
کر جلد خوده شود واستوکنا خور دیم وکاث را -
ورث - فروشن بکاری وخت کو فته شدن
(رعی ک اف ۲) تو هشت فی الامر من

فصل الماء

هرث - هنچمه شوریدی کار و سخن -
هرث - هرثه بشتاب باریدن باران يتقال
نهشت العاشره قظرها (سلمه بی عربه و هشت العالی انی علم

اظباب استجاش پیش کمن بچیرے
لغث - لغث در دیدن و هوائل من
العقل (رمعت اض ۲) و قوله تعالى القائل
في العقد و من السوار واجتهه تفت التم او اکرت
و في امثل لابد للصد و ران نيفت لفادة بالضم
ما لغثه عن فیکت يتقال لو سائني نفاذ مسوک
با عطیک کهاد و ما باقی في فیک لغثه بنونفاته قو
از عرب دمن لغثه اذ لغثه ابحرح -

فقشر - لغث - شناختن ترقیت اتفاق لغث
نکش - نکش - بالکسر خاکردن پشم کناد ران
دو باره ریشه شود و تاب بازگردانیدن از رسن
و سکستان عهد و نام مردی کیشیه کار و شوار و فلان
شدید الکیشیه ای لغثه - و بیغ فلان کیشیه بیجه
ادا اصلی محبووه في السیر و يتقال لانکشیه في قوله
ای لاخلف و طلب فلان حاجیه شکر اتفاق
لاخر سا اے الصرف الیما -

ناث - عنة ناتا و مثانا و ورش و کوشش معهود
(رمع بفتحها) المانات بالضم المبعد -
نعمث - گرفت آزاد (رمع بفتحها) (نعمث مشک اتفاق)
في ما به اسرف و اخذني ابھاز للمسیر ععن المخا
اسی دا بوانی امر هم -

لغثه - بعدی شدید سخن -

فصل الواو

ورث - همیزه شدی که از مرده رسید
کے و اصله بوراث القلب الواو بکسرة ما
قبلاها تراش مشکه و حل التاریه الواو - ورثا علاته
ارث بالاعف المنقلبه من الواو رثه بالماه المبدلة
من الواو همیزه کرفتن (رمع بکسر حاء) تقول دشت

ادا اصله المطران صع -
نکش - نکش - در نگ کردن انتشار کردن
رمعت اض ۲) و بعضها نکش بکسر الميم و ضمها
در نگ و نکش ای تبیث بر حل نکش ای
رزن - نکشی مثال خصوصی در نگ کردن صار
نمکش ای متأواها -

ملث - ملث - بچیر سخنی کسی بر از کارخی باز
در شتن و عدد زبان داولن کم و فاکن و یقال
اینسته لست اسلام ای حین لختطا الظل اعد الغرب
موت - موت - سودن چیزی در آب موغان
بالتحریک کذاک (رمعت اض ۲) يتقال هشت الشی
فی الماء او موثره فانش ہوفیه انبائنا - و مثمه ایش
لغثه فیه شیار زین نرم میش - سهل هنیفار
و هیفت و امام ختنکه و شیشیت الارعن اذا
سرطت فلاتت و بردت -

ستوت - وطن - کستود قلمهست میان واسه و اهله

فضل النون

پشت - پشت - کاویدن زین بدرست (رمع
من اض ۲) مثل پش - بندیه خاک جوے و
چاهه و خیث بیث اتباع -

نث - نث - فاش کردن خیز (رمع عناصری)
شیشیت ترا میدن خیک (رمع ایک ۲) و فی ایجیت
دانست عنتیش بیش ایجیت -

سنجش - بندیه مشک نیشیه و بندیه انجیمانه من
چیزه و تعالی بر ارجیت القوم ای ظهر سرخم و فلان
نیجش فلان ایستیغث بر ویسته ویه و سیسته غویه
بالغین ایقنا واله ابو جید سنجش شانه خاکین
سنجش بالضم علاف دل انجاشچ متش ملطف

نکش - لغث

ملث

نکش

موت - نکش

وچش

موت - نکش

ہمیشہ سہر شہر پوٹھے
ہمیشہ ہر لفظ

بخرج

بنج

ازج

انج برج

انج

انج

افوج

افوج

انج

ہمیشہ علیشہ۔	
نہ الفصل	فصل الیادوں من قصیۃ الصرخ
یا فض کساحب ابن فوح ابوالترک و باجونج و ماجونج آیافت کامارب موضع پیغمبر	سرث لکر پارچہ کمنہ والضم دیہی پواسطہ لہمی - لہشاد پہشادہ و کسران و لہشہ بالضم گروہی بلند شود او از لیشان پلاٹ کفراب استغناہ کہ پاندام مردم بھرہ ملٹاڑہ شل و کسری لکر می موسی پیغمبر

لہپٹ - لہپٹ - مثال فردوس الحمق و یقال فتح
ہمیشہ سہر شہر پہشان چیزی اندک داون و
جنیپین شل ہمیشہ سہتیہ گروہے از مردم شل ہمیشہ
ہمیشہ راتان - بالفع دیہی بدہستان -

لہپٹ - لہپٹ - مثال فردوس الحمق و یقال فتح
ہمیشہ سہر شہر پہشان چیزی اندک داون و
جنیپین شل ہمیشہ سہتیہ گروہے از مردم شل ہمیشہ
ہمیشہ راتان - بالفع دیہی بدہستان -

بایل الحسنه

فصل الالف

میان بکر و غلب حرب الحجت ارجان شہرے
لفارس و ہومعرب رگان فی جاری الشرخ خدرا لایضاً
العور من اولاد المعز و بعد نہجان بالکسر -
انج - انج - نہے از نہان اآنچ آنچ انج -
انج - انج - پیغمبرین گرا و غلکی یقال صفت انج
سخت کرم -
انج - انج - اواز تاکہ از قبی و گلاني آید و ہو
صوت بسخ مع التنفس و ہو یقرے السین
من الناس رفع فاک، ها و المحت اتفاق بالفتح
لوچ - انج - زیادہ زدن آتش (معن فاض) -
یقال الحجت النازف اجج و انجج ایضاً علی

افعال انج روشن آنج دویدن شتر مرن
کا چہرے سست پکرستان -
انج - پیغمبرین ختر مادا کیز ز فقار و اصلہ الوجه
چنانکہ او آذ آید از وسے و معن اض ها یقال
انج - کرچ دار و یکیت ہچ کندر -
منیخ الظاهر و یقال القوم فی اجهانی فی

اخلاط - ایضاً کر ما و سورش آن اجاج بالکسر
نچ مثل خسته وجفان یقال انج التهار انججا

ما و اجاج بالضم بسورا جون بالضم مصدرا من
یا چون و ما چون نوعی از خلق قال الاختش ہو

یضھول من انجیخ النازف عند من ہمزاء
انج - انج - نوئی از طعامہما یاجاتیج و ہومعرب
انج - انج - کفانیدن میش و بہ نیزه درختن
(معن اض) و یقال الحجت ماشتک من من
و قدیچھا الکلار - حلی انج مرد فراخ چشم عین سچا
رجمت نامی ییجتہ بالگی کہ بوقت خواہانیدن کو دک
کشند بیچان و بیچا خمر دفریہ ذلر زان گوشت

انج - انج - دمیدن بچخوش (معن)
نچ تاریخ بر علانیدن - مورج نامہ مردی کے

<p>خنزج - من جنس مثل حاتمة وبلطفه وجاتهم الصناعات غيرة رسامان وجد بهم تاریک شدن شبہ باہم کردن مرغان را۔</p> <p>دحرج - بالکسر لذکر تقال و حرمه فتحه وجهم جزء دحرج کرد در حروفه بالضم کو یک سرگین حمل۔</p> <p>درج - دروح - درجان رفتن (معنی افق) درج ای مفعلي درج الرجل والضب ای شئی - دروح ای مفعلي سبیله - درج القوم واندر جوا ای انفرضوا ونی المثل الذب من دب و درج ای الذب الی عیاد والل موات تقال الاعنی درج الرجلی لم تختلف نسلا و در النافعه او درجت اذا جا وزرت الله ولم تفتح فنه مدراج بالکسر اذا كانت تلاک عادتها - او درجت الكتاب طویله و درجه الی لذا او استدرجها ای او زاه منه على التدرج ففتحه هو - دروح بالفتح باد تيز تقال پیچ دروح و قفتح دروحه درجه جای رفتن ولذعنون و قولهم خل دروح الضب اے طرقه درجت الی درجی ای الی الطرق الذي جبت منه ادرج ای طرق - درجه پایہ درج و پائاه درجاتوح - درجه بالضم لغه في درجه وهي المقاد ونوعی از منگ خوار درج بالسکون واحركة لکھن اخنرج - بششمہ و نور دنامہ تقال انفذته في درج الكتاب ای فی طیہ - و تقال فہب ذمہ دراج المیح آپرا درج بالضم وک دان و طبلہ زمان کہ پیراہ و جاہر درستہ زند درجه بھی خرقہ او شئی بدھل فی حیا، ان نافعه تشتمہ فظنه ولدہ افرمہ قال پوزیدا ذا اراد دان قرآن ولدہ بخراشد و ان فھما و عینہما و حشو احیارہ امشاقا و خرقہ و فیکونہا ایاما فیا خذہا لذکر غم مشل المیاض ثم یکھلوں الی راد عنہا اخنرج ذکر اخزق وهي تری</p>	<p>خضرج - بالکسر فایز بعنه خرزہ زار -</p> <p>حضرجہ - بیکے غذا خفرج نازک -</p> <p>خناج - قبیله استخن خن شهریست بغارس خونجہ دیہی است -</p> <p>خنسرجہ - تکبر خرنج موضع و تقال خرنج بالیاد خوجان - بالضم قبیله استوانہا الی عمر الفرات شخخ انخفصیہ و صاعدین محمد الاستوفی انخوجانیان</p>	<p>خلج و اختیجہ بھی خلوج خلجان خشم مریدن (معنی فاض ہوک) بقال خلج علیہ و اختیج اسی طارت و اشارت کردن بچشم و ابر و منہ تقال خلچ بعدیہ و مشنوں کردن تقال منہ بعنة امور الدنیا ای شغلتہ - خلخت النافعہ اے فظمت ولدہ افحی خلوج وہی التي اخليع عنہا و لظی عقل لذکر لہنہا - و خلختہ اے طعنہ و المخلجۃ الطعمہ ذات العین و ذات الشمال - والارک المصیب خلچ بضمیں درواخواہنا از ماندگے و کونتکی (معنی اف) و پریدن خشم فی عین خلجیہ بکسر اللام - و تخلج المفلون صفحی مشتیہ اے تلک و تایل - و خالج فی صدری منه شئی اذا اشکلت - خلچ بضمیں کروہی از عرب و کشتی بای خرد خلچ شاخی از دریا و جوی و کرانہ جوی درسن و کاسہ فیرگ خلچ بضمیں نوج -</p> <p>خلنج - خانج بالنون بخی وہی معریہ خذہ خلنج بنج - بنج بضمیں سئی اضیح قلان خجا ای جعجعہ مرفقا تر دیک کامہ اند رفار متردو - خازنخ - شهرست منه احمد بن محمد البستی انخارز بھی صنعت تکملة العین -</p> <p>الخزن - بن عامر فی نسب و حیہ بن خلیفة سمی بہ لفظہ حدیثہ و اسمہ زید مخزن ج مادہ شتریکہ ہنگام فربھی ان جلدش متور حرم ناید -</p> <p>بخزنخ - فی مشہر شتاب کر در فقار -</p> <p>بخچ - کامیر خمیہ یا کساسے با فته از پشم -</p> <p>بخیفوج - پنہہ دان و وجوب کہن معموما یا چوب درخت عشر خصوصا خیفوجہ سکان کشی -</p> <p>بخچجت الشاة لذک شد و کچ رفار شد و اخنچخ خهچ کچ شد و اخچجو الامر نقضوہ شکن کار</p>
--	--	--

ویجع کجع فرسو فسے نزدیک متران -
ویجع تر کلائی و گرفتی زدن و رفقار نزدیک گام
اویجع آوردن شتر را ب پیش ملن و پس زفتن
ویجع - بالکسر استواری امر ویجع بفتحین عقلاء
وانج عالم مغرب دانا و لقب بعد افسدین
فروز البصري و تراب دانج دارج -

اویجع - کاحدا سهم ماده پیش و تدعی للعلف قیال
اویجع اویجع

ویجع - مشده الراء مغرب ده پره اسے
عشر رشیات -

دهرهچه - سیر شتاب -
دوچ - خدمت کردن - داجه بس روای شکر
و حاجت صغير ما نباع است برای حاجت
دوچ کرمان و غرب سحاف پوشیدن -
واچ - پیچ دیجا و دیجا ناشئی فلیلا دیجان چرخه
احوال شغاف و پاره کلان از انبود لمع -

فضل الذال

فاچ - فارج - بدشم در کشیدن آب راست
(مع بفتحها) و پاره کردن شک و میسان
در ویسی و اندراج الفرقه اسے تحرقت -

فیچ - نوشید و از سفر باز آمد فلاح لخت منه -

ذچمه - خراشید اور ادا (مع بفتحها) و بحث الریح فلا نما
اور از جائی سجادی کشید نیچ پسته است که بادر
مالک و طی ہر در و را فریب آن را شید نبا بر آن
قپیدا مالک طی بیچ ناییده شدند از بحث اقت
ویچمه - فرع شدید کرد اور از مع بفتحها فتح جایز
جیچ کرد اور ادا

فیچ - الماد هفت هفت نوشید آب را

ویجع - وملوچ - بالضم بازو بند و بیچ کذک
المد بمح المدرج الامس -
ویجع - وجمجه - گام نزدیک و بنتاب نهادن
ویجع - وهمج - شتر دوکوهانه فارسی مغرب -
ویجع بالضم وفتح الماء و کسر النون تویی ایجو ای
ک آزاد هنچ خواندہ

ویجع - کشید اور بروی نزین (مع بفتحها)
ویجع ایجاریه جایع کرد اور ادا

ویجع - نرم شد بعد سختی در بحث الناقه اسے هر
کرد شتر باده بر پیچه خود و نرم رفقار رفت در لوح
ناوانهان و تحریر شنده در رفقار -
در ویجع - هرآوردن شتر باده بر پیچه خود و اتفاق
دوکس در دوستی -

در ویجع - بافتح چیزی که پیش قربوس باشد
از فضلہ و نه زین مغرب در واژه گاه -

در بحث الناقه اسے در بحث در لوح در لوح
اوریچ و مرغیر اذن دخل فی الشی مسترد فیه -
در لوح - در لوح -

العنیچ - من اینچل مغرب دینه بالکسر
ولما غریبوه فتحه -

طیچ - کحسن و تحریر و ابه است خرد که مانند
عکیبوت می تند اند سیچ بردوے اقاد المد بفتح
کا لمشیچ -

دستچم - بند همیرم و کاغذ و جزاں مغرب وسته
و سانچ ح و سیچ آوندیست که بدست گردانده
بیشود مغرب و شی و سیچ ابریا در خش -

ویچ - شتاب کرد
ویچ الماء اور دیکل پویم و یم و شجون القسم
اسی هم فی التیتم والاکل ویچ کمز عفران سیده

انه ولد فادا الفقد حلوا چینیها و قد همیوا المهاجرها
فید نوش ایهای فتحیه ولد را فرامه - و یقال للذی
یشید به عدنا ہا المعاشرة والذی یشدہ ایهای الصفا
والذی کشی یہ الدریه و المحمد دریج در لوح ذرا راجه
نویی اندر فران زگن چون تمدرو و مانندان للذکر
و الکسواد و نیچ حقطان للذکر منہما ارض نمکیه

زمین در لوح ناک در راجه بالفتح حالت بر فتن
آمدن کوک خرد در لوح ایضا نام جائے -

ویچ - ویچ - بالتحریک فراخ و سیاه نیک
شدن سیاهی چشم عین و عجاء لغت منه - و رجل
لوجه ای اسود - والعرب ای اول لحاق المعاوار
وہی لیله شمازیه و عشرين والثانية السرار والثالثة
الفلة وہی لیله المکشین -

ویچ - ویچ - رفتن و آمدن ویچ نام ایسے
ویچ - او لوح - بادل شب رفتن او لوح با خر
شب رفتن و ہوا فتعال والا یسم من الاول
ویچ بالتحریک ومن اثنانی ویچ بالفتح والضم -
ویچ دلوتی کندہ دلوج مصدر منه ویچ
ض) ویچ مدینه موضع دلوتی کردن چون حوض
و جزاں میچ بالضم قبله از کنانه و ویچ خانه و چش
ویچ مثل قوچ -

ویچ - ویونج - در آمدن استوار شدن بچاگے
یقال ویچ الشی و اندیچ و اونج و اونج فال بعید
کل کن نہ اذا دخل فی الشی و استقریلصل مندرج
اسے مدو - و تا جھو اعلیه اسے تعاو نوا - و
ییل ویچ ای مظلوم - مداججه مدار کردن بالکسی
و منه اصلح الدین بالضم و ہوا الذی کاد فی خمار
و یقال ہوا تامر الحکم - و او بحث الشی اذا الفقد
فی ثوب والیچ المدرج مع ملاسته و ایضا الفقد

ویچ - ویچ
ویچ - ویچ
ویچ - ویچ
ویچ - ویچ

ویچ - ویچ

ویچ - ویچ
در راجه
در راجه
در راجه

در راجه
الدینچ - ویچ

میچ
ویچ - ویچ
ویچ - ویچ
ویچ - ویچ

زوج	من عین مکانه فارسی نیز همچو بایلکنی که در کنیتی خواسته نمایم سرچ با حرکت و اسکون جایی غزل نیز غیره میگذرد همچو دهناریخ که اگر دعیت کرد سهرمز این تیرنیز عن المقویں - عطاء متریز امی قلیل دوچو منزح ایضاً آنکه خوشین را بقوی چیزی نیزه باشد که ناز ایشان باشد همراه بالسر کلیدان که بی کلیر کشاده شود و همان لاغرین واز بجهت اباب اغلقت
زوج	زوج سرچ - القراءة لما تهدى - زوج پشتین خرمک فتن رفع ک اف سو و یقال مال ار اک خرمک اسے خضان - زوجی ذکی یا کاوش الفنا بکسر او بفتحه ثابتہما مع تشدید نهایہ منفرد صیغ نمایم شکل خرو بالضم مشدود انواعی از هر کدامی جاری القوم بنای بجهت بالهزار که با هم یعنی واخذت الشی بر اینچه در اینچه لایه کله و لای افعع منتهی شدیاد -
زوج	زوج - زنگ زنگی زنگی و هم الرفع قابل بیو عکوف زنگ فتحه الرا و کسر باید لطفی - زنگی بجهت بکسر لایه زنگیه غاری سری سری تفکیج بندید یعنی اللام علی ای ایار و فتح الرا و بیکسر لایه زوج - زوج - جفت غدان فوتی قال زوج دلو قردیعنی جفت یا طلاق کما یقال خساده کار و
زوج	تفقال یا زوج و هزار و جان که یقال یا مسوار و جان سیان و استریت زوجی حرام یعنی ذکر ای او ایشی و بعده و جانعل و قال ایشید تعالی میگذر و چون باید شوسی وزن یقال هوز و جهادی زوجه و زوجه قال ایش تعالی اسکن افت وزو بیکسر بجهت شو تفقال زوج جمه اصراره وزوج توانی علکه وزوج هزار و زوجت هزار و بیکسر تعالی شدیده زوج و زوجیه بجهت علی ای قنایم بیکسر قولیم تع ایشی و ایشی خلوا علیه بجهت
زوج	زوج شرچ

دریج البرق وارج او قاتمابع المعاشره وینقال برفع
حاله و عدد وہ اذ اکثر وارج المودعی او استاد
برج نیز برج - گلادنہدہ می -
ریوج - رواج - روائی درج و امن ها تر فتح
روایی دادن متبع و درهم را -
ریج - ریج - پنجه بین گرد وارج الجباری آثار
رموج چہ بارج رخواری فارسی معرب -
رید جان شتران پاربردار سجارت -
رفع - کسبور چن شاخه بے ورخت خماله
رمح - سحال کردن بندہ رایح مرغی که پارم بند
جهت شکار کردن بندہ بے شکاری قریح لش
نمودن سطور فوج یوشتن آن ریح گردہ ای کانزو
وانو بہ بے آن -

ریج - فران
ریشاج - کتابی کہ بدان کشی بانان و بلاجان راه
دریا میر زند فوج ہاے شکراندا ختن و خیر بدان
شناستہ معرب سراہ نامہ -

فضل الزار

بیرج - بیرج - بالکسر آرالیش وزروابر تک
سرخ یقال بیرج خربج اے مرن
لیح - لیح - بالضمر تیری آریح و آہن بن نیزه
رچھر زجاج - واز بحث الیح فو مزیح اذ
لحلت لز جا - وز بحث الرجل از جه ای لفته
لیح مزیح بالکسر نیزه کوتاه زیح باریکے در ایسی لب
ازیح لغت مند - وز بحث المرأة حاجها ای قصه
طولتہ زلپیح ازیح بعد المخطو و فیما میز جا کر جا
بکلنه زجاج تلک لفته لفته لفته -

سرج - از علیج - از جا ای پر کنین یقال از علیج

فوج- نوشیدن -
ذبح- نوشیدن و باعیام مذاقت کردن -

فضل الراء

رجح- براحته- بالفتح كولي وهي بآدمة -
رجح- زرائح- بالكسر عبده و مرثاج كليدان -
ارجحت الباب اخلاقته- و ارجحت النافع اذ
اخت رحيم على الماء و ارجحت الدجاجة اذ
امسلاه بعلوها بعضا- و ارجح على القواربي مجموعا اذ
لم يقدر على القراءة و كذلك ارجح عليه لا تقل
ارجح عليه بالتشديد و روح الرجل في مشقة بالكسر
استغلق عليه الكلام روح الفتحين و ببروك و كذلك
الزجاج و منه زجاج الاصبه روح راهياني تنگ -
روح- روح- حبیب ایشان (معنی اوض) ارجاء
ما فکر بزرگ کوہان بحرچه خبیدن ولرزیدن
وارجح الجوانے اضطراب و فی الحدبہ من
کل بحر جنون بر صح فلا ذمہ لیعنی اذ اضطررت
مواجد- ترجح الشی اذ اجاز و ذہب برجح و برجح
مسترجح جذیان ولرزان یقال کتبہ رحراجه و
مرأة رجاچہ الی شیر روح علیہما بحیار بحر بکسر
اقے ایک بروے لای فی الشریعة و
المدققة ایضا روح گیا ہے رحراجه بالفتح شیان
کوسپیدان لآخر و مردم ضعیف حال نعمتہ
رجاچہ اسے حمزۃ

روح- روح- فتحین یا نوح من بھی الخلة
والله ربک ان یا کل و هو بمنزلة المعقی من الصی
روح و ازیج پوست سیاہ قال ابو عبیدۃ
صلیہ بالفارسیہ رندہ -

روح- ارتعاج- لرزیدان و ہوا لارتعاد

سلح بالكسر و استثنى به عده سماجو سلح سلح الفضا
شیر حرب که مزءه آن برگشته باشد سلح سلح زیادة الماء
واللام لذکر.

سلح - سلح - ماده خرد مادیان در از پشت و
لایقال للذکر.

سلح - سلح - و سحر قبة بالتشدید سه پاره خراج
کفتن فارسی مغرب.

سلح - سلح - سبک دهولحق بانجامی قشیده
احرف الثالث منه.

سلح - سلح - جزیره در جر که آزمایش می خورد
سوح - سوح - سوح - نوع از درخت و طیسان بجان
ج - سواح بالضم جلی.

سبح - سبح - دیهونج با دست سلح گذرگاه
پاد و سجه لیخ لارض اسی قشرها و سلح القوم
لیلتمهابے ساره وا و سجه الطیب ای سخته
پیغمبر حعلے الامر تعمیسه کرد امر اسا بر حرج
موضعیت به بخداود.

پیغمو ته پوستین از رو باه مغرب آسمانگون.

استلچ - استلچ - بکسرها چزیره چهده شوربان
رشته را با لکشان تابا فته شود.

سخاوج - زینی که اعلام و آب نداشته باشد
سدافچ - برگما و شاخه که بی علاقه بخ
برآب ایستاده باشد مغرب ساده.

سرنچ - سرنچ - قبیله از اکار و سنم ابو منصور محمد بن
بن حمدی سرچی الحدث هود والده.

سروجه - فوکذاشت از از.

سرنچ - سندشی من الصنیع کا لفظی فن از
و دو ای معروف و قدیمی بالسلقون چنان
سرچه - سرچی دامنی قما و قتن ختل جل سرچ کن

شاماچو و هو نوع من البس - سبایجه قوچی از
ک در بصره زمان بانی کردنی والهار لجه و نسب
سنج - سنج - بفتح بفتح ای نق مایمی من ملن الفلاط
و سنج الحالط اے طین سنج بالكسر اذ اوه سنج

بفتح قدر دوبت سنج بافتح شیر بسار کارض
سنج زین ہمواره درشت و نزرم و دومن سنج
روزنه کرم و نز سرد و فی الحدیث ان سنج سنج.

سنج - سنج - خاشیدن پوست بازگردان
یقال سجه جلدہ فانسح اے قشرة فانقشہ

یقال اصحابی فتح وجهه و بفتح و بفتح من
العلل فی الامعا - و سنج فتح شد لالثرة - جار

سنج ای مخصوص عکس بفتح بعتر سنج سنج الارض بفتح
سنج - سنج - اے کذاب و تسنج
ای تکذب و تلطف.

سنج - سنج - زین و اسرحت الدات زین
نهادم سوزار سترنخ نام آهنگری سرچیات
شمشیر کے منسوب بوی سلح زین فوش

سرلح بالكسر حمل و آنات سرچه حیادان
پیروجتہ بالضم سرشت دروش یقال ہمیں
سرچیتہ واحدہ ای اخلاق و احده.

سنفح - سنفح - شترنخ نز سبک رو دهولحق
بانجامی بشدید احرف الثالث منه.

سلح - سلح - سلحان - فوردن لقمه بگلو و قولم
الاک سلحان والقضاریان یعنی اذا اخذ الرحل

الدین الکله فاذ اطلوب او ابه اے ما طلب سلح
بالضم شد و اللام گیا ہے و ساخت الابن سنج

بالضم ای استلطقت بطنها عن اکل اسلح -
سنج - سماحته - زشه و رشت شدن (معنیها)

نونچ و سنج و سنج مشاں نونچ و سنج و نون و هم

اسی و قنار هم - امراه مزداج کثیره الشروج
مزداج مزداج از دلخ حفت و قرین شدن
با هم روح ایضا پوششی که بر هم روح انگلند
زاج زاک فارسی مغرب.

زنج - زنج - رشته ایسا و هو المطر و حل حنایم
زاج - زاج بر المجن در بیان قوم (معنیها)
اخذه برا سنج و زاجه - اخذه کله.

زبر فرج - زبر جد
ابن زنج - رواتیه بن هرمه.

زرجه بازخ خسته و رایه نیزه الزرج فی بعض
جلبه ایخیل و اصواته از جون درخت انگور
با شاخه اے آن دمی و آب باران مصفی

جمع در کوه شگ -
زنج - نام قصبه سجستان زنج بار نوق نیشت
و رایه او ز جند.

زنجح و زنج - ابر سپید یا ابرنک سبک و نیکو
از هر چیز و زیون -

زعلج - بد طلقی -
زعلج - تمر زیتون و هو کا لبنة الصغار انحضر
بیض شمر سیود فیجلو فی سراره ولد رب یونجه به

ز غلچه بروزن و معنی زعلجہ الاول اصول
کلار مزنج - کاه خوش آینده ترو تازه بسیار
ز نفعه - بلا -

زنج تقبیب خیانی عن عیا آنها زانج حج -
زنج الرج اظر دینیه راست شد نیزه پرچه مدارات

فصل السین

سنج - سنج - بالضم فیلم سیاه و سنج الیل ای
بس سنج سنج شبہ قارسی مغرب سنج سنج

سنج
زنج
زنج
زنج
زنج

زبر فرج - سلچ
ابن زنج - زنج
زرجه سنج
زنج

زنج - سنج
زنج
زنج
زنج

زنج - سنج
زنج - سنج
زنج - سنج
زنج

زنج - سنج
زنج - سنج
زنج - سنج
زنج

زنج - سنج
زنج - سنج
زنج - سنج
زنج

شیخ	سفیحه شیخ	شیخ - یکمال مادقت شما جا - با الفتح ای شما و اصله مایری من الغب بعد ما یوکل شیخ نگاه دارد که در چامه نافر شیخی بفتحات ای سریعه بفتح روفیله	بالفتح او بالكسر او بالفتح کب خوب هام شیخا لیمن	سفیحه ان تعطی ما لا لا خسدا مال فی بل المعلو قیوفیه ایا هشتم فیتفید من الطرق و نعلم السفیحه الفتح با اشد سفیح نهه الحج ای چهنت سنت زیدن آن اسفیدان ح بالكسر ما والرصاص الا تک و الکی او اشد و علیه الحرق صار اسرخاً -
شیخ	سفیحه شیخ	شیخ شیخ - شیخ سرکشی شیخ - شیخ بالكسر ح - شیخ سرکشی دیم ح اضی ۶۰ کل شیخ شیخ نقف منه وند فتح و شیخ و شیخ شد و البا لغه رجل اشیخ آنکه بر پیشانی اتر شکستی دار و دیفال شیخ شیخ دیشیگی و ترندگی ای عک کل ۷۰	فضال الشیخ	سفیحه شیخ - عروق شیخ فی الطبع غیرها - سکلیخ - بالكسر مریت و سبیخ و ولی است م -
شیخ	سفیحه شیخ	شیخ شیخ ج - شیخ سرکشی شیخ - شیخ بالكسر ح - شیخ سرکشی دیم ح اضی ۶۰ کل شیخ شیخ نقف منه وند فتح و شیخ و شیخ شد و البا لغه رجل اشیخ آنکه بر پیشانی اتر شکستی دار و دیفال شیخ استقبیه البحارے شفته و شیخ المذاقة ای قطعها -	فضال الشیخ	سفیحه شیخ - کفر بوس شهریت - سلیخ - بیکان دراز باریک سلیخ مج -
شیخ	سفیحه شیخ	شیخ شیخ - شیخ شیخ - شیخ بالضم ایگ کردن زان و تشریع و اشتراع بفتحها و ایقال للبغال نبات شیخ و الهمار الوخشی شیخ و شیخ ح - شیخ - شریح العیتیه بفتحین او شیخ چامه و ان	فضال الشیخ	سفیحه شیخ - شیر حرب شیرین شیخ بفتحین عاب بسیاح اثر و دریاغ بر دیوار و کل ما فتحه میاون بجزءه فتحه و مرد از ابن سیده بهعنی چراغ و سبیخ شلد و سلیمان بین معبد و احافیخان ابوعلی احسین بن محمد بن ابی بر و محمد بن عمر والسبیخون بالكسر محمد قون شیخ بالضم اویی است بباب ایان شیخ بالكسر دینی است ببر شیخ کوران قصبه است بجز اسان شیخ المیزان شیخه زنگ از و بالسین افعیه من الصاد و نجفه شهریست بد یا صر و لقب خس بن احمد والقی بیام سیاهی یا سیده آیینه شیخ بمحرج بر و شیخ مخطط -
شیخ	شیخ شیخ	شیخ شیخ - شیخ نوز ایچوب شیرین ملن کارو سازند و بجاف آن بار و انت که ایگیاه با فده بکت بار خریزه و جزان شریح بانسکون آب راه از سنگستان بزمین نرم شریح شریح و نام جانی و نام ایپی و خره نمادن خشت و مانند و گود ایقال ہلا شریح ہذا	فضال الصاد	شیخ شیخ پارا جلامیده نهاد و ندان رابدان حلیمه میده شیخ گفت شهریست بشیخ و الكتاب اصحاب الطه ما ایخطه علی شیخ شیخ شیخ و الکرم و قدمیح چار الله تسییجا لغی احاطه کرد پیغ خود را پیچان بن وس بالكسر و هبی بن سبیله بن کامل بن سیچ
شیخ	شیخ شیخ	صرح - صاروح آنکه بفتحه با خاگستر و غیر آن فارسی مغرب و کذا کل کلمة فیها صاد و جيم لانها لاتجوان فی کلمة واحدة من کلام العرب فضال - فضل بالغم و التقدیم پیار فارسی	فضال الصاد	شیخ شیخ فی فتحه و لکن و کتاب اصحاب الطه تشیخ بفتحه و در دور زدن جامه رایخنه نگنده کردن و آیینه کوشت بفتحه با خاگستر تشیخ - تشیخ بالغم و التقدیم پیار فارسی
شیخ	شیخ شیخ	صرح - صاروح آنکه بفتحه با خاگستر و غیر آن فارسی مغرب و کذا کل کلمة فیها صاد و جيم لانها لاتجوان فی کلمة واحدة من کلام العرب فضال - فضل بالغم و التقدیم پیار فارسی	فضال الصاد	شیخ شیخ فی فتحه و لکن و کتاب اصحاب الطه تشیخ بفتحه و در دور زدن جامه رایخنه نگنده کردن و آیینه کوشت بفتحه با خاگستر تشیخ - تشیخ بالغم و التقدیم پیار فارسی

شا طر و گاہی سخن دلگاہ سے بخلی وزمانی دلیر وزمانی
بدول و ہی غلچ و غلچ و عالمجہ و عالموجہ۔
عالمجہ۔ سطبر فربہ۔
غزہ جان۔ بالفتح شہرست بھاریں درشت
نشانے آور۔

فصل الفاء

فتح فاتح فاسمح شرungan السته و تعال
عد اخي افتح امس اعيها و بهر و قو نعم هو بزر
لاني فتح امس لانز.

فتح - فتح - راه کشاده میان دو گود فتحا ج بالكسر
فتح و فتحت ما بین رحلی افحتم بالضم فتحا اذ فتحت و
نقال پیشی مقاچا و قد تفاح - قواز فتحا و فحواء
بنینه الفتح اذ ابان و تراعن کبد با ذیخت القوس
اور فتحت و تراعن کبد با وکذا پتوتنا و رجل افع
فتح هنر - و انجیت لشعا و هراسی القوت صوره العین
سرگین افگند و فتح الرجل اسرع - و حاذ منین - و
مقبب و هم مجموع فتح بالكسر خوبه شامی یعنی
سند و اذ و کل شئی من البیض و الدهوك لفتح
نور فتح حبل فتحا ج کشر الكلام -

الحجـ الحجـ آنکہ بـ ہـ مـ سـ کـ چـ کـ پـ نـ زـ وـ بـ اـ شـ هـ اـ دـ وـ رـ حـ رـ قـ اـ رـ وـ سـ (عـ بـ فـ هـ جـ) حـ حـ
فـ نـ مـ شـ بـ تـ هـ مـ لـ کـ هـ وـ ہـ اـ بـ فـ هـ مـ شـ لـ عـ شـ وـ ہـ بـ وـ نـ
بـ فـ رـ جـ مـ نـ رـ جـ لـ یـ اـ دـ اـ بـ لـ مـ سـ تـ فـ حـ کـ نـ لـ کـ سـ مـ اـ شـ اـ رـ حـ
حـ لـ بـ وـ تـ هـ اـ فـ حـ مـ اـ سـ وـ رـ حـ لـ مـ هـ اـ سـ حـ لـ مـ هـ اـ

فوج فوج - نفعیں کرنا شد اس عکواد اک
یقان فرش ائمہ عوام عک و فوج ائمہ علیعه
فرج بالسکون عورت وجہ سے ترناک فال
ابو عبدیۃ فرجان نقیقات سند و خراسان

غمضیج- عملانچ- بکعفر و علابط پیاره تویی از اس و شتر
عنانچ- عملانچ- بکعفر و علابط پیاره و سطبر و نختر و تکب
کشته و دراز و شتاب رو دپر کوشت و چربدار
غمیونچ مثله و نبات بیز در هم سحمد و عملانچ سخ-
عملانچ- بالنصر کوں و سست لزان پارکا لعنیوچ

فیهمای عشا بخ جانیه -
عشق عناخ - بعفتر و علا بطگش فریه و سطیه از گیانه
عنیخ بخ - شتر ماده که ما بین فروج آن تباعد باشد
یا ناقه تویز رو فرسته یا ناقه کلان سال سطیه -
عنده بخ - دراز بالا -

فصل العين

غَلَبَهُ - فَرَسٌ - مِغْلَبٌ - بَاكِكٌ - سَبِيلٌ - تَمْوَارٌ - كِبَنْ
رُونْدَهُ - هَلْجَهُ - مَعْدُورٌ - مَنْهَرٌ (أَعْنَفُ أَكْلٍ) - لَقْلَجَهُ - شَمْكَرْدَنْ
حَمْجَهُ - حَمْجَهُ - فَرْدَخُورْدَنْ آَبٌ (أَعْنَفُ أَكْلٍ)
وَعَلَى الْعَلَسِ الْيَضَّا لِعَتَهُ - عَجَبَهُ - بِالْفَقْعَ وَالْفَصْمَ
هَسْرٌ - خُورْدَهُ - دَرْرَعَهُ -

و نوشیدنی که مرد آن نیایی غسل کمک می شمله -
الغصلیه فی اللحو اذ المم تلخیه لتم تنفسیه و لم انظیمه -
علم که حضرو غسل و قنبل و زنبور و سرداپ و
علایب ط آنکه بر حلقت نه پاید کاهی فارسی و کاهی

خراج استخوان پیل عالج پر کمی عوایج عالج فروش عالج
بکسر ایمیم زر جر لانا قفتر
عوایج - عوایج - درازگردان از آهه و شتر مزغم و شتر
عوایج داده امتحن من کلام سرشنی اسی ما عجبانه و ما عجیب
پکنداک بلطفه نمی اسد و بقال ما عجیبت به اے

لهم ارض په - و لیکال شربت نام فنا عجت پا
لهم ارومنته و تداویت فنا عجت به امی لمرا منفع بز
عججه - متوجه مرد کینه و زنگس زیون بی پیش
که پاس سخن خود ندارد -
الحمد لله رب العالمين

الدرج - مجلس السراج الحفيظ داسنے
ست خواہا من درج اصر -

العنزج الشرب عنزج عازج مبا الفمه سعنزج كمنزج
مرد صاحب خيرت بدغلق وبسيار بلاست كفندك
عنزج - بالفغم سگ فربه -
سع طه ح کانغون کاده ایم اس

غزنه - دور کرد - غزنی اسحاق بیانگر کرد او را -
اغزنه الارض بالمسماه ترک قاندز زمین را نام نهاد

عندیں کھلس شتر مرغ۔
عندیں کھلس ترش رو سے پر خلق۔
عندیں کھلس کل۔

- عصاچ - کملس مرد کج ساق -
- عصاچ - کعلابط والادا و ملائت بیار تویی سطه فربه -
- عصاچ - بخنی عصاچ -
- عصاچ - رو باه ماده
- عصاچ - دراز و سطه -

علمیجه نزد کردن پوست با اش تا خانیده
و او پاریده شود.

فاج

فاج - الفاج و ماده خشري كه فتابك و ده باشد
زرا و جيده باشهه به پيش از وقت جيدين گان
و خشرا و ماده تيزرو و جوان استه فاج - فتح و انج
عنه گذاشت مراد و در شد از من -

ففتح

فونج - نبات متجلبی و نرسی بطول
خود را عین و لوز اسما بخوبی تخدیه المصارعی
بالقدس کايلیل علی روسم بوم عید هم و یک جلوون
ایضا فی الماء الذی یصبوون علی رؤسهم -
فتح - فتحتین کشادگی پایی زن که تبار و فتح
که قدمتایی روی عنده و هبی بن منبه و محمد
فتح بکل عرب فناک -

فتح

فتح - شهریت بدینه اصلخواره داشته بفرهه
الفتح - الود المظلمن من الأرض -

فصل القاف

فتح - فتح بکل فارسی معرب گان القاف و ایم
الاتخاعان فی کلمه من کلام العرب - فتح کے تفع
علی الذکر واللاتی کا سماحتہ و یعقوب شفیع انگریزہ
کا نظیم من النعاتہ و یکیسوب من الجملہ و حیفہ
من الدراجه و صدی او فیا من البوش و خرب
من اسحابی و مثلک کشیر

فتح - فتح بعثت یقال لما غشم و ضل -

فک

فروفتح - درازه
قطراج - کتاب و کتاب رسن سطہ بر شتی
فتح استوار نمودن بافت آن رسن و آب
رسن از چاه به آن رسن -

قویونج - و قدیکه لامه او ہو مسوی الماج و فتح القاف
و فتح مرض عموی مولم یسیر مع خروج المقل علی

فتح و من بحی موضع فی الفرات فلوج - فتح بالکسر
پیانه فلوج فتحتین جوی خرد افلوج حج - و کشادگی
و خدا نهانے پیش جل الفتح الاسنان و امرأة
بلجاو الاسنان لغت منه قال ابن درید لابد فیه
من ذکر الاسنان - سهم فاج ای فائز و فیض فاج
شل فلح و ہوا المکیاں و علت بر جاے مانگی
و منه فلح بول مجھو لہ فهو مفلوح و منه قل شفیع
فلیج - فتح تشریح دو کوهانه و نام مردی و ہو فتح
بن خلاوة الاجمی و منه تو لم نامن بن الامر فاج
ابن خلاوة ای بری فلیج کت تخته از دامن ہا
خیمه و تبلجت قدسہ اے تشققت -

فتح - فتح - نوی از رقص عجم که آزاد پیج
گونبد و سنتایی مکدیگر گرفته رقص کند -

فونج - فونج - گرده مردم فونج انواع فونج

فاج افونج جمع ابجع فا لجیز فرانچ میان روپنے
ا فاج و بونج و بونج و بونج

فونج و بونج و بونج

فونج - فونج - پیکت فارسی معرب فیونج حج

فونج - فونج - ہمانہ شراب موب و خر -

فونج شل فلح بونج بونج بونج بونج

فونج تکبر کر در علیتمان الفتح اسوا من الفتح جاینا

فونج - ہوده و مرکب عروس والفوود - حج -

من اناذه لار فاغ بینه بن رانه شتر ملوه

فونجات موضعت -

فونج - بالفهم بانیست موب پو دینه -

فتح - فی شیعیه در قمار بہر و پایی خود باید
کرد والفرمی فی الشی شبه الفرضیه -

و فی الاصمی سجنان و خراسان فرجه با تفتح
از شکی و دشواری بیرون آمدن - فرجه
با فضل شکاف یقال چنان فرجه ای الفراج - فرج
بالکسر تکمیر از بینان مدار و فتحتین شل و ہو ایضا
القوس الباکمه عن الور فارج فرج کذاک
رجل افوج الذی لا یتفق الیتیه لفتمها و هی فرج
فرج بالکسر عصمه رمنه بیچشہ کشاده عورت
بودان (صحع ک ایث) فوج لغت منه فی عیش
لایر ک فی الاسداص من فرج فیو القیل بوحدتی
ارض لا تكون عند فریته فانه یو دی میں بیت المال
وقاک ابو عبید دہوی الذی یسلمه لا یوی احمد افافا
جی خایی کان ذکر ملے بیت المال ولاعاقه
له پر وی بآجیم و اسما - وجاهه مفرج بکیان جیزه
فروجر بالفتح والکسر جوزہ فرایج سیج -

فونج - افونج - جلد ایک اذ شهی بی پیر بالپه
فونج - فونج - بالکسر میکے از لشناهی تشری

فتح - فونج - پایہ از حمود و رہاون در فتن
صحع ک ایث) یقال فونج قیال مکذاک فونج و

فونج شل فلح و قدر -

فونج - فونج - بن سوے خوے کردن -

فونج فلخ نام موضع و جوی خود و پر و زمی و
رسنکاری باهنر (صحع ک ایث) یقال فونج

علی خصم و شی المثل من بانی احکم و حده فتح
و افکه ایش علیہ الاسم الفتح بالقسم و افتح افده

حجه اے قوہا و اظہر او تمیت کروان میان
کسے و دو خیم کردن یقال فونجہ طبعن ہی الفلاح

الواحد فلح بالفتح والکسر گزند و خل ج بریده کروان
شکافن بیت در روت و کل ما تفتح فقد فونج

للوچہ بالتشدید زمین صاحب مرد راعت را فلکیج

فونج - فونج - فونج - فونج - فونج - فونج

لغه والکسر علی

فصل الم

طاج - طاج - آب شور و ملخ موچه مصدر رمند از عجیز
نمیخ - نمیخ - ناس و انداختن شراب خود از دین
(عجیف ارض) و نجات نقطه من القلم اسی ترشت
شخناج الذئب سبل رویه ولا يستطيع جسمی کبره
امق طاج کندک و ناق طاج البضا همچنان مجاهده خود ری اند
و بیقال همچنان المزن و همچنان الخلل و همچنان العجب
للعلو والعلو والشراب - و همچنان اشی عصاراته
مججه سخن ناپیدا گفتن و حروف را بی نقطه و امداد
نخشتن و امچ النفرس اذاید ابا بحری قیل ان لفظ مر

مُجَرْ - مُجَرْ - جُبَانِيدَن وَلُودِرْجَاه تَاپِرْشُود دِجَلْع
كَرْدَن يِقَالْ مِنْهَا بِخَمْهَا افَا جَامِعَهَا -
مُدَجَّجْ - مُدَجَّجْ - كَسْرَا حَارَدْ قَصِيلَه ازْكِنْ -
مُجَرْ - مُجَرْ - جَرَاهَاه وَجَهْرَ الدَّاشْتَن سَوْرَانْجَعْ
فَتْ اضْ (۲) وَقُولَه قَعَالِي مُجَرْ كَجَرْنِ بِلْتَقِيَان اسْي
خَلَانْ جَالَا بِلْتَسْرَا خَدْهَمَا بَالَا خَرْ - وَامْجَوْمَجْ كَعَنْ

میخ انحطاط کار موضعی بخیر اسان مرح را همراه مو خفته
نشام یو مم البح روز حرب مروان بن حکم مرح تقطعته
بغض اللام منزه نی در پادیر مرح بالتحریک جنبدیت
خاتم در نکشت (معن ک ان ۲) یقال مرح ان خاتم
اسی فلوق - و مرح الدین والا صرامی ان خلط و اضطراب
و مرجت امات الناس اسی فسدت معنده البح
و المرح دهی الا خلط و انسا سکن البح لازد و اوح البح
امر مرح اسی خلط و امرجت النافعه اسی الفت
ولهذا بعد ما يصبر غرسا و ما - مارح من نماراے
نار و بلاد خان - مرجان مر وا رید خرد -
میخ - مرح عسل و سیمفن شراب و جزئی مژاج

الشراب النجمي بوي آمير نذر شراب راضل جابر
مازركت عليه من طبائع سوچ موزه فارسی سرپ
بواری پنچ - وان شدت تحدیث الماء
شوح مشحون آینه دفعات آک هاشم باکسر
دوچ آینه امشاج - عمال یشم و آسیام نطفت
امتلچ آب مردوزن بهم آینه
معج - معج - بشاب زفن بقال معج اصحاب والرمع
وفرس معوجه على الفول قد من معج بالفتح ای قرم
سولان و معج الفضیل ضرع اسمه اذا لبره يعني بزر
بستان مادر را

فضل الثون

نَاجٌ - نُوْرُجٌ - جَمِيلٌ وَرَفِيقٌ بِاِبْرِيقَالْتَّاجِ
مُتَوَجِّهٌ فِي الارضِ اَسْعَى ذَهَبٍ - وَنَاجِيَ الرَّحْمَةِ وَلَهَا
شُجَّاعٌ اَسْعَى مَرْسَلِيَّعَ مَعَ صَوْتِهِ - وَنَاجٌ الَّذِي اَقْدَمَ تَعَالَى
لِنَاجِي الدُّعَاءِ اَسْعَى تَفَرِّعٍ - نَاجِيَ السَّكَانَاتِ الْهَوَامِ صَوَادِحَهَا -
نَاجٌ - نَاجٌ - سَكَنَتْ آوازُ وَهَوَالِاسْتِ
يَيْضَا يَقَالُ كَذَبَتْ نَاجِيَكَ اَذْجَقَ وَضَرَطَ -
نَاجٌ بِالْفَحْمِ الْعَزَاظِهِ وَنَاجٌ الْكَلْبُ وَكَذَلِكَ
نَاجٌ الْكَلْبُ بَيْنَ نَاجٌ الْكَلْبُ وَبَيْنَهُمْ كَلْبُ نَاجِيَ
مُرْجِعٌ سَكَنَتْ اَوْ اَذْنَابِنَاجٌ بِالْكَسْرِ دِينِي درِبَادِيَّهِ اِنجَاتِ

نیاج - نوچ - جبین و قفن بادیقال نیاج متوجه نیاج
گی الارض اسے فریب - وناجیخ الریح و لاما
شیخ امی مسر لمع صوت - و نیاج الی اقدم تعالی
گی الدعا رای تفریح - ناسکات الموارم صوا سکا -
نیاج - نیاج - سک سخت آواز و هوا لاست
لضائقه کذت ناخنک اذ اجهو رو ض طا -
محمد الحجم شیخ

شیخ نساج سک سخت آواز و همراه است | شیخ الحجم نجع
لضافات قابل لذت ناخنک اذای جو رو ضر طار

بيان بالفضم العضراطه وبيان الكلب وكذلك
بيان الكلب يعني بيان الكلب وبيان الكلب يعني بيان
كلب بخت أو اذن بيان بالكسر ديني درباديم انجات
مرح

نون-نون-بـالـكـلـمـةـ كـيـهـ خـصـيـ كـرـدـهـ شـوـدـهـ سـرـ.

پـشـمـ اـورـاـهـ بـهـ بـزـنـدـ حـربـ بـرـدـهـ.

نـهـرـ-نـهـرـ زـبـونـ.

المـبـشـرـ-الـاسـتـ لـاـنـشـخـ اـمـيـ تـحـرـجـ مـاـفـيـ الـبـطـنـ

خـرـجـ فـلـانـ مـشـخـاـسـ بـخـ جـ وـهـوـ يـلـعـ سـلـلـاـسـ

بـرـآـمـدـرـ حـالـيـكـهـ مـيـرـ بـرـيـلـخـ لـهـبـهـ بـالـكـمـيـنـ مـشـخـهـ

يـارـهـ كـرـدـشـكـهـ اوـرـاـبـخـارـدـشـ بـلـكـسـرـيـدـهـ وـلـيـضـ

بـقـشـتـيـنـ اـمـاـكـ سـوـيـدـ وـيـقـالـ لـاـصـدـعـدـلـيـنـ اـذـاـ

اـسـتـشـخـ اـقـلـاـتـشـ.

نوـرـجـ-أـهـنـهـسـتـ مـرـكـشـاـوـرـ زـانـ رـاـيـرـجـ شـلـهـ

وـاـشـرـبـ وـاـيـلـاـسـ بـهـ الـكـلـاـسـ مـنـ خـشـبـ

كـانـ اوـمـنـ حـدـيدـ وـالـتـوـرـجـهـ وـالـنـيـرـجـهـ الـاـخـلـافـ

اـقـبـالـاـوـادـ بـلـاـوـاـلـذـانـيـ الـكـلامـ وـهـيـ الـنـيـرـجـهـ عـنـنـ

چـيـنـيـ يـاـخـوـيـ خـنـ چـيـنـيـ نـيـرـجـ خـنـ چـيـنـ وـشـتـرـمـادـهـ

نـيـرـزـوـ وـوـنـدـاـعـدـ وـاـيـشـ حـايـغـ بـرـعـتـ وـرـدـوـدـيـ

نـيـرـجـهـاـيـاـجـمـعـاـيـاـيـرـجـ بـلـكـسـرـاـخـدـ كـالـحـوـرـ وـلـيـسـ بـهـ

يـارـشـخـنـرـسـتـ نـوـرـوـفـ مـعـرـبـ نـازـكـ.

نـزـحـ-رـقـ كـرـدـنـيـرـجـ فـرـجـ زـانـ كـهـپـنـ درـاـزـحـلـهـ بـاشـدـ

الـقـرـفـجـ-الـقـرـاجـ-الـقـرـفـجـ-الـقـرـفـاجـ-الـقـرـفـجـ

مـعـرـقـهـ بـلـكـسـرـاـكـلـ مـرـدـبـدـلـ نـقـرـجـ بـسـيـاـلـقـرـجـ

نـنـنـنـ بـاـرـگـفـتـ.

نـلـنـجـ-نـلـنـجـ بـلـكـرـاـلـهـ دـوـدـيـهـ كـهـ آـزـاـبـ دـمـتـ دـ

يـدـنـ بـعـدـاـرـدـانـ بـسـوـرـنـ وـقـشـ كـرـدـانـ اـسـتـعـالـ

لـكـنـدـنـاـسـتـرـكـرـدـوـ.

نـمـوـفـجـ-نـقـعـ النـونـ مـعـرـبـ نـوـتـةـ اـنـمـوـفـجـ هـلـاـشـ

نـاجـ-نـوـجـاـ-بـلـاـرـخـوـرـيـارـاـدـخـلـ اـدـالـنـوـبـلـهـ لـرـدـبـعـ

مـنـ الـرـيـاـنـ بـيـعـهـ كـرـدـبـاـذـنـجـ بـنـ يـكـرـنـ حـدـوـانـ

قـيـمـهـ بـيـسـبـ الـيـمـاـلـاـمـاـرـ وـرـوـاـةـ.

نـوـبـدـجـانـ-نـقـعـ النـونـ وـالـبـاـرـ وـالـدـالـ الـمـلـهـ

نـفـجـ-نـفـجـ-رـسـدـنـ بـيـوـهـ وـقـنـنـ هـرـجـزـ

چـوـنـ کـوـشـ دـرـیـشـ وـاـدـهـ نـوـفـجـ وـنـاضـجـ وـلـفـجـهـ

اـنـاـ وـرـجـلـ نـفـجـ اـرـأـيـهـ مـحـكـمـهـ وـلـفـجـتـ اـلـاـنـاـتـهـ

بـوـلـدـاـ اـلـشـدـيـدـ اـذـاـجـاـوـرـتـ اـلـسـنـةـ وـلـفـجـنـهـ

نـفـجـ وـنـوـقـ مـنـفـوـاتـ.

نـفـجـ-نـفـجـ-سـيـدـىـ خـالـصـ سـيـدـشـدـنـ اـعـ

نـفـجـ اـضـ(۲)ـ مـشـلـ طـلـبـ بـلـكـ طـلـبـاـنـاـعـمـهـ نـاقـهـ

سـيـدـهـ وـزـمـنـ نـرـمـ نـوـرـجـ شـتـرـانـ تـيـرـدـوـعـتـ

فـيـ سـيـرـاـيـ بـجـتـ نـعـمـيـشـ نـعـلـجـ نـجـاتـ جـ

نـعـلـجـ اـلـمـ كـاـوـدـشـتـ وـلـاـقـالـ بـلـقـرـبـنـعـشـ

نـعـجـ-نـعـجـ اـيـضـاـ فـرـهـ شـدـنـ شـتـرـاعـكـ اـفـ(۱)ـ وـ

دـلـ کـرـنـ اـزـ کـوـشـتـ بـيـشـ وـالـفـجـ القـومـ اـيـ

سـعـتـ الـبـهـمـ نـعـجـ بـالـفـجـمـوـضـهـ.

نـفـجـ الـأـرـبـ بـجـتـ فـرـلـوـشـ وـدـوـانـ خـاتـ

وـلـفـجـهـ اـنـاـ وـلـفـجـتـ الـفـرـدـجـهـ مـيـشـهـاـيـ خـرـجـ

نـقـبـرـ وـدـاشـتـنـ بـيـشـانـ نـوـبـرـآـمـهـ پـرـهـنـ رـاـجـلـ

نـفـجـ مـكـبـرـ بـازـنـدـهـ نـافـهـ نـادـمـشـكـ مـعـرـبـ بـيـقـوـتـ

درـاـولـ وـزـيـلـنـ نـوـلـفـجـ وـاـيـضـاـ اـسـخـاـنـهـاـيـ

خـرـدـبـلـوـ الـوـاـحـدـةـ نـافـهـهـ وـكـانـتـ الـعـرـبـ تـقـولـ

فـيـ اـسـجـاـلـيـهـ اـذـاـوـلـلـاـصـدـمـهـنـتـ بـنـاـلـكـ النـانـجـهـ

اـيـ الـمـعـظـمـهـ لـمـاـلـكـ لـاـنـكـتـ مـاـخـدـهـ بـرـاـقـضـهـ اـنـ

لـاـلـكـ بـيـنـجـ فـيـنـجـهـهـلـانـ وـاـنـنـجـهـيـاهـ اـسـ اـرـفـعـاـ

نـفـجـ-نـفـجـ-رـاهـ پـيـاـ وـكـشـادـ وـنـجـهـنـيـاهـ بـلـكـلـكـرـكـ

وـاـنـجـ الـطـرـيقـ اـسـهـ اـسـتـبـانـ وـلـفـجـتـ الـطـرـيقـ

اـذـاـنـهـهـ وـاـوـضـحـهـ وـسـلـكـهـ وـدـهـوـسـتـجـ سـبـيلـ

هـلـانـ اـيـ يـلـكـ سـلـكـهـ بـنـجـ بـالـحـرـكـ وـمـهـ وـتـاـسـهـ

رـعـعـكـ اـفـ(۲)ـهـلـانـ بـنـجـهـ فـالـقـسـ فـيـاـوـرـيـ

مـاـنـجـهـ وـلـفـجـتـ الـدـاـتـيـهـ اـسـتـ سـرـتـ بـلـهـاـ

جـتـ اـيـهـرـتـ وـلـفـجـ التـوـبـ اـيـ بـكـهـ.

نـفـجـ بـكـرـلـاـمـوـضـهـ

وـالـمـنـسـوبـ بـنـجـانـ بـنـجـ الـبـاـرـ وـلـفـجـ

خـاـسـتـ وـلـمـاـتـ مـلـىـهـ اـلـبـاـرـاـلـاـلـخـفـانـ يـوـمـ

اـرـذـانـ وـعـيـشـ بـنـجـانـ وـلـفـجـ بـلـكـ بـخـارـعـهـ

نـجـ-نـتـاجـ-بـلـكـزـرـهـ يـقـالـ تـجـتـ اـنـاقـهـ تـنـاجـ

بـسـكـلـ بـكـوـلـاـوـجـمـاـلـهـاـجـاـوـاـنـجـتـ اـنـجـتـ الفـرـسـ اـذـاـ

خـانـ تـاـبـهـاـلـاـسـ اـسـتـبـانـ جـلـهـاـوـلـكـ الـنـادـ

فـيـنـجـ وـلـاـقـالـ نـجـ وـاتـتـ اـنـاقـهـ عـلـيـنـجـهـاـ

اـلـوقـتـ الـذـيـ نـجـ فـيـهـ وـلـقـالـ بـلـشـاـيـنـ

اـذـاـكـاـنـاـسـاـنـاـوـاـحـدـةـ فـيـاـنـجـهـهـ وـلـقـالـ غـمـهـلـانـ

اـيـجـ اـيـ بـهـنـ وـاـحـدـهـ.

نـجـ بـكـرـلـنـجـ-زـهـ كـرـدـنـ رـشـ وـلـفـجـ

رـعـعـكـ اـلـ(۲)ـ وـخـمـتـ الـزـلـ حـرـكـهـ وـلـفـجـ بـحـمـلـهـ

اـنـشـرـ وـاـسـتـرـمـيـ بـلـفـجـ الـبـلـهـ اـذـاـرـدـوـهـاـلـعـلـهـ اـلـخـضـ.

نـجـهـهـزـرـدـكـرـدـانـ دـرـاـسـرـ وـلـفـجـمـيـتـ وـلـفـجـ اـمـرـهـ

اـذـهـمـهـ وـلـمـعـزـمـ عـلـيـهـ وـلـفـجـتـشـتـنـ بـوقـتـ تـرـسـ

نـجـ-نـجـ بـلـجـانـدـنـ يـقـالـ نـجـتـ الـدـلـوـ وـلـجـهـهـاـ

اـيـ حـجـهـهـاـوـلـجـ الـرـلـ اـمـرـةـ اـيـ باـصـعـهـاـنـجـهـ

سـكـرـدـوـبـارـهـ وـلـقـدـرـمـ بـحـمـمـ عـلـيـ اـسـهـارـاـيـضـاـ.

نـجـ بـلـجـهـ جـامـهـ دـعـعـفـ اـضـ(۱)ـ وـكـرـلـكـهـ

نـجـ بـلـجـهـ جـامـهـ باـيـ مـشـجـ بـفتحـ السـينـ وـكـرـلـكـهـ

نـجـ بـلـجـهـ كـلـرـجـ كـهـرـوـسـ بـلـفـجـ اـنـجـ

فـرـودـرـكـرـفـ اـسـپـ وـلـفـجـتـ اـلـجـ اـلـبـعـ اـيـ

تـقاـوـدـرـتـرـجـانـ بـلـوـلـاـوـعـضـاـ. وـغـلـانـ نـجـ وـحـدـهـ

اـسـكـرـهـ اـلـظـرـلـهـ وـلـمـنـجـ عـلـيـ مـنـوـالـغـيرـهـ.

نـجـ-نـاجـ نـوـجـاـ

نـجـ-نـاجـ نـوـجـاـ

وـلـفـجـ خـلـاـرـسـتـنـ دـعـعـفـ اـكـ(۲)ـ يـقـالـ نـجـ الـبـاـ

وـلـفـجـ اـحـمـارـصـوـنـهـ اـيـ روـدـهـ وـلـدـلـكـ شـجـ الـرـقـ

وـلـفـجـ اـلـقـهـ رـاـذـاـعـلـاـمـاـفـيـهـ حـتـيـ بـسـعـ لـهـ صـوتـ

نـوـبـدـجـانـ

نهر

ونسخه همچو
ونوح

وأوح

معوجه

ووجه

وجه

منوجه

ونسخه همچو
ونهر

منوجه

ونوح

نهنج

رجل هجاجة ای احمد نوح زیر للغیر بنی على الفتح و
بمحبت بالسبع ای اصحابه وزیر در و میهم بحق و
فی هیره و الحجاج التفوح سیح بالسکون و المکسر
من نازل لکلب کما یقال نوح نوح.

نوح - بد جان - رقا بران (رعان اک) و
ویجی الطیب اذ اشی فی ارتعاش فو های و
همچو - و های ایضا نام ای پے هدیه بالتحریک
نایدین شتر ایه تهدیج بالکسر و کذا الرفع ایه
صوت دخین و هرجت الناقہ ایه
تھافت علی ولد های هیچ الصوت تقطیر فی

ارتعاش هونج بارگیر.

نهنج - هرج - آشوب و فتنه (رعان اک) و
پاکه که دیدت اشراط ال ساعه قیل و ما هرچ یاری
اعتدال القل - و اصل الیح الکثره فی انتی و
قولم فی الجماع بایت یه رجایله جمیعا و فرس هرج
بالکسر و هرچ لیش ایجری و هرچیز هرج بالتحریک
رسنگی شتر ایکرا و قطران که نایدہ باشد و روک
(رعان اک) و هرجت البیر ایه حلقه علی لیست
الماجرة حنی سید - و هرج البند نلاما (د) ایه من
فانی و ایک - و هرجت بالسبع ای اصحابه وزیر

نهنج - هرج - همچو نامهوار فتن و هر ایشوریه
کردن یقال هرجت علیه ایجڑے خلطہ -
نهنج - هرج - بالتحریک او ایند و نوعی
از سر و درانه و نام کچرے ای عرض و هرج
و تھیج ایے ترجم و ترجمت القوس ای صوت
عند ایاض ای ای عنان هرج بالضم او ای
پیاسی بیزاده ایم -

نهنج - هر لاج - بالکسر گل بک -
نهنج - ای همچو همچو - بالکسر بیلہ مغرب

که کسد خرد و بجه مثال هرمه کثیر الخروج والولوح
و پیغمبر الظل خاصه و بطن مرد و سمجه در و که
باندر و ان حادث شود تو سیح بکون الواو و فتح
جانبه های خانه و حش قال سیمیه التار مبدلا

من الواو و هنون فعل فی الاصل لا تفعل -
و فتح - و میهم بفتحین سوزانی اتش فی نوح و جان
افروخته شدن اتش (رعان اک) و تو بعثت
توقدت و ایچه ایه لما و هیچ ایه توقدت تو بعثت
رأسم الطیب ایه توقدت و تو بعثت ایچه هر لاما -
و ایچ سخت گر سنگ -

میهم - بالمتناه لک غلط موضع است نزد کلمه ای
و هرج - محکمه نیاه کاه و هرج نیاه گرفت (رعان اک)
او چهه ایجا هم محکمه و چهه جانی شدیب او هرج -
او راجه - ذفر حساب خزانه و ماندان -

و ایچ - فرج و باحکام صبح -
و هرج - محکمه نوعی از سازهای ایادی و یا آلت نمود
و دیگر در و هرج بالتسکین صلح ایکندن میان هم
و هرج و هرج - نوعی از رقبا شتر (رعان اک) -
و ایچ بخت ایے حلته علی الولوح -

و هرج - و هرج - بالمعتمه نیخ نامه درخت
و هرجت العرق و الاغصان ای اشتکیت و
اشیخ رحم هم در پوسته شجت یک قرات بلال فی شجت
الصد و الاسم الولوح و هر وا ایضا شجر الیام و یعیت
لیتل شم شیدین خشتبیدن شغل بھا الیام الحصود غیره
و هرج - واللوح - و هرجت بالتحریک در آمدن (رعان
و اولجہ ای خل و قوله تعالی تو بع السیل فی الشمار
و تو بع النمار فی اللیل ای نزدین هدایت ظلک و
من ظلک فی هزار - واللوح مویخ ایے خل خل
و هرج بفتحین باران کرز و هرج بالسکون ح او لوح

تصبیه شهر ساپور -
ملحق نهر - راه فراخ نهر حجاج معها -

فضل الواو

و هرج - و هرج - دوشت و دزک از سر خیریه
و تاجه مصدر مسن (زعج بضمها) فرس و هرج ایه
کشتفال ابو زید و شاجه بیاری گوش شاهزاده
بسیاری پیه و هی الضحکه تی ای خرفین است هرج
بست الارض ایه علی عقصا بعض دنیم
و هرج زمین حلف ناک واستوچیه الممال ای اک
واستوچیه الرجل من الممال اذا استکشنه
و هرج - و هرج - فرید ہو نوع من الادوية و
نام شهر طایف -

و هرج - و هرج - بفتحین و دلخ بالکسر گردن
و هجا و جان - یقال هرج داتکه بی اقطع
و وجاد ہولما کا الفضل للانسان - و هجا
و هراج در و هرج بالتسکین صلح ایکندن میان هم
و هرج و هرج - نوعی از رقبا شتر (رعان اک) -
وایچ بخت ایے حلته علی الولوح -

فضل الاء

نهنج - هرج - بالتحریک آمس ایستان شتر تعالی
و هرج فتح ایه درمه فتوم - جل هرج قبل الشتر
و هرج بالحاشاشیل هرج ایه ضریب -
نهنج - هرجت - علینه ایی غارت - علین هاجه
چشم عباکه قرور فتح هرج و ایی مفاک و هرجیه الد
ایچیا ای بال مثل ایراق و هراق و یقال بک
فلان هرج فتح ایچم و کسر بایخ منضر فین ایک رسه
و یقال هرجیک ای
عن شی و کذا هندا یک علی تقدیر الائین

حتمیت نہ لے رہا۔

سالار

اینچ-کمیع و یضرب موئیع است و ذکر فی
 (انجع) و قال سپویه ملحق بعصر
 اینچ-کاچ شهریست از شهرها که اهواز
 دویی است به سرقند.

اليازج - القلب والتوار والمنيل بن النضر
ابن يازج محمد ث والا يازج به بالكسر وفتح الراء بمحون
سهل معروف يازج ج معرب ايماره وتفسيره
الدوار الاتي -

پلچ - فلم است بصقلیتہ و قد مکسر انجام ہے۔

شدن و برآنگشتن باع پیغمه و هاج غیره متعدد لازم
توییج خواهی بجهت رانگشتن باع فخل تیرشده بگشته هایی
مالکه خشک شدید، گلدار غر را سخته اسیه پسر

تقلیلها او اصغر و اباحت الرمح البنت آئینہ
و اسخن الارض اسی وجدنا تاہماً سمجھے النبات سواج
ہاسکھہ اسے خار غصہ و بد اپا بھجہ اے سکون غصہ
و فور تہ سکار کارزار بید دل قصر۔ یوم المسیح
روز کشش و تمامی الفرقان اے نواشا
القال نافذ جمیع اے زرع الی وطنہا۔
ہمسر حج۔ رقیار جلد سیک و تکبر و نماز کتندہ
و در حکم کتندہ رقیار خود وجامہ پیش قش و مرد۔ طیرفہ
و یکسر و کاد و آسوے ساخور و هیرہ نقا شے
و در ہمی رقیار المہمن ح من الا وقار القائد مختلف المتن
المترجم۔ کار درست و حیث نگران۔

فَعَالْ أَبْنَ الْوَادِي يُرْتَفِعُ الْأَمْرُ الْأَخِيرُ وَلَا تَهْلِكُ
فِي الْكَلَامِ فَيُصَلِّ بِالْكَسْرِ وَلَكِنْ إِنْتَفَعْ بِهِ بِسِرْجِمْ
وَأَطْرَافِهِ

بلیج - ملسا خضر - بالکسر گول گران جان -
بلیج - ملسا خضر - بیک بر زر دلچیج و گوسیند لاذ
و مردم فرمایه کول بلچ مان مج توکید اه من نظر
کلیل الائل نیم مالکون بیک رفع آب خوردان
شتر خدا نه که شنیده شنید -

مملح - مملحه - الفرس نیک رفتن اسپ
مملح نیک روی ممالح -
مروح - مروح - بال تحریر دراز و گول و شتاب
ریزکل از هوج نخت منه - هوج از ناقه ریز رو دبارد
نخت که خانه را ازین برگیرد هوج بج -
همیچ - همیچ - همان - همیچ - همیچ - همیچ

لکھائی

تجهیز لغت مسند و سجح بالضم و حمل السجح و بحادر بها و محفوظة
القدح نسخہ جامعے گرفتن کی حبوثہ الدار بالضم و سطھا
بلح بدھ - زدن بعضاً و ناگاہ بیش آور دن
کارستے را بحال بدھ بالعضا و بدھ باصراء
بدھہ - و بحیثہ اسے بلح ہے - و بدھت المرأة
و بدھت اے مشت مشتہ خشة - بلح بالفتح
زمین فراخ بدھ بصفتین بح بدھ الدار سما جھا
بیح بالکسر کشاورگی فراخ بلح بالکسر بح و فروانہ

ستورا زگرافی بار (معنی پیغما) بیقال بسح البعیر
عن الحکم بسح بعای عجز و بدختی الامر مل فخی
بزح بذخ شکافتن و بذخت لسان الفیصل العلا
برفع اسی شفقة و بیقال فی رجله بذوح اسی شقوق
برح برح شخی و گزند برح بارع تاکید بیقال

ا شـحـ خـمـ گـرـتـ رـعـکـ اـوـنـ اـشـخـانـ لـفـتـ
سـبـهـ وـمـؤـنـشـ اـشـجـيـ وـالـاشـاحـ بـاـكـسـ وـالـضـمـ الـوـشـائـخـيـ حـسـلـ
اـشـحـ كـامـرـ فـرـزـ بـيرـ مـوـضـعـ سـتـ نـزـوـيـكـ بـلـادـ نـدـجـ -
اـشـحـ - اـشـحـ يـاجـ اـخـانـ اـخـمـ كـهـ تـهـزـتـ بـوـجـ -
اـشـحـ - سـيـدـيـ بـيـضـهـ كـهـ خـورـودـ شـوـدـ آـشـحـ حـكـاـيـثـ
آـواـزـ سـرـفـهـ گـنـتـهـ دـاـيـحـيـ دـاـيـحـيـ گـلـتـاـ تعـبـ يـقـالـ
لـلـقـطـسـ وـيـقـالـ لـمـنـ يـكـرـهـ الشـئـ آـشـحـ وـآـشـحـ -

فصل العاشر

اح-اح-سرفیدن (سع و اض) اعلج
بالضم و خم و تندی اندوه اینکه مشله اینجعه
بالقصیر نام مردمست.

انجح-انجح-انجح انفع-رفیدان (انجح فاکس) (انجح-انجح-انجح)

صل البا

فضل الباب

عن الحكيم سمع بـعاي عجز وبدعى الامر شفهي
ندح بـذرخ شگافتن وبدعى سان الفيصل العلا
برفع اسی شفقة وتقاول فی رجله بـروح اسی شفوق
بروح بـروح شفتي وگزند بـروح بارح تاکید بـصال

تشتت
بلوح
تماح
بوج
تحجج

تشتت باضم كون شش فنگ والاصل وفتحة
وبدولي وترس وپیاری در پایه شتر بدی
نفس واز تفعی محکمه فی الکل شنید جل تشیع غمینه
تماح لاشی بیوچ تیکاو

ایها - وبلغ الشری اسی میس -
بلوح - بلوح الریل اذا ضرب نفسه الارض
در بای قالوا بلوح - وبلوح اسم موصی والبلوح
المکان اذا انشع - والبلوح الحوض اذا انضم
بلوح فریه کوتاه -

لقيت منه نبات برج ونبی برج والبرجين لهم البار
وكسر الدهاری والشدائد ويقال مذہره
من العیخ لبعض البار للناقة اذا كانت من خواری البا
بلوح ياد گرم بوارج بادهای شمای گرم بارجه شب
لذفة البارحة الاولى دی شب بر حار بالضم والدی
فتحی وهری بر حار بالفتحی تپ برج به الامر اسی

صحح - اجماح - ایستن شدن بقایا هجت المرة
او اکثر استعماله للسباع وکل سبعه هجت فاخته
وخلطه بینها فما هجت والمعت بمحجج جماع مهتر جماع
محجج جمایجه جمایجه جمایع اجمع واما عوض عن الای المخدوش
والابد منها او من الیار والاتجھان -

بوج - باحة الدار ساحتها - ابا تمیح کراینک
خلاف مخلوقه واستباحهم ای اتناصلوهم وابح
بسراه اطره دینی بایا - بوج جماع وذکر نفس
تیقال منه ایگ بن بوجک پیر پیمن همبوک
ویقال وقوفی دوکتہ بوج ای فی احتلاط اینک
بساح بکسر البا مخففا نوعی از یاهی در بفتح وشند
من بمح بکربلا موضع به قبر عمر وبن مامته عن النعمان -
برفتح - زشتے روے -

بلطفح - بلوح وسلام طفح بلطف اتباع -
بحج الاصح برید وقسمت کرد از اربع بفتح وشند
بفتحین بخشش ماکان اصلح بمح
مسکان باللساری زال عنده وقولهم البارح منصوب قلعهم
لادریب بمحوز رفعه فیکون لا بینه الایین وروشن شدن
کاره تیقال برج اسخوار اسی وضع الامر والبارح اغطیه
اسی لا ازال وبراج بالکسر مثل قلام کی از نامهای
آنکه برج از سوی واسطه بسوی چپ عصا
زفتمن ایهود العرب تظیر بایا وتفقال بالفتح
لارنه لا یمکنکان ترمیه هنی تخرف - وفی الشان با
ہوکبارج الاروی لانه الاتری سانه ولا بارحة الـ

جرح - جرح - پشت سوراینکن بجهت وفتحه
ایسی نتنه - شراب بمح اے خون پیچه آنست
مجوح کیه بیت شور و نامه تاره و تیقال هو الدین
وهو بغیر نیم ایضا مجاھیع الساء انوادها - مجوح
خون فصدکه -

بسحان - نام پر تسلیم و منه الابل سبحانیه والکـ
بیوج بسیه و بفتح الهم تقطیعه و تقیمه و بفتح براشره
سترا بیا که مشدوده و اهم اهی -

فی الدبور مرقه مامر بفتح صغر نامز بفتح بحق کلمه تیقال
عند اخلاقی الارمی و مرحمی عند لاصحه علی نزهه فعله
لطخ - بطخ - بروی در افکنکن تیقال بطخ فاطخ
بطخ آنکه رو دستگلخ بطخ بطخ بفتح - و اثنانی
علی غیر قیاس و تیقال بطخ بطخ کما تیقال بفتح عوم
بطخ بطخ امثاله و منه بطخ اکمه و بطخ بطخ بفتح عوم
و بطخ اسیل اسی اتسع فی بطخا -

بیحان برج
بفتح
فتح
فتح
فتح

جرح - جرح خسته کردن و درین دفعه بفتح
باضم خنکی جریح جراحته بالکسر شله جریح -
و ہو وہی جریح وهم وہن جریح و جریح شدہ لامباقعه
وجرح داجتنج اے اکتب جو روح شکاریان
از رفع و دواند اهمالے مردھ کم بدان کارکند

فصل التار

فتح - ترج - بالتحریک اند ووضد فتح فتح اسی
اخزیده متراج نافه که زود بشیر کم کند -

تفتح - تفاح - بالضم والشدید سبب تقاضه کی
تیوح - تیوح راشی اولج لامے قدر له بجل

فتح بالکسر ائکه پیش آید بکارے که نباید بیحان
مشد و ایاد مکسوره شمله - و تیوح فی مشیه ای تیال -
فیز لیخ تیوح تیوح از اعترض جو لوح اسی از سری
تحتیه تحرک و اوزرفدار و تایتح من مکان دماتحرک

بلوح - بطخ - بالتحریک غوره جنایا اول انتم طمع
فتح شم بطخ شم بسریم طب تیم تیرا واحد بطخ
و بطخ اشکل اذا اصاره ففتح سو بطخ ارجل بوج اسی

فتح - ترج
فتح - ترج
فتح - ترج

فتح - بطخ - سرایه درخت خودن ستوره
پیوس بارکون از درخت جو لوح اسی از سری
تیوح ہو اکیر بچون فرد و ماندان فیما تھا ہمچو

فصل زدای

فِي حَسْبٍ - وَلِحَسْبٍ - شَكَا فَتَنٌ يُقَالُ وَبِحَجَّةِ الدِّنِ امْعَى
بِرَزْنَةٍ بَيْنَهُ شَكَا فَتَنٌ خَمْ رَاوِيَ كُوْبَرِ دِينٍ (عَلَيْهِ بَشْتَهَا) فِي حَجَّ
بِالْكَسْرِ امْبَرْحٍ قَوْلَهُ تَعَالَى وَفَدَنِيَا هَبَيْحٍ عَظِيمٍ - وَبِحَجَّ مَدْرُوحٍ
لَغْتَ مَنْهُ وَبِحَجَّتِهِ مُؤْنَثٌ وَانْهَا جَاءَتْ بِالْمَاءِ لِغَلَّةِ الْأَكْ
عِلْمِهِمْ لِبَحْرِ الْيَمَانِيِّ وَبِحَجَّتِهِ امْسَى اسْتَخْذَتْ
وَبِهِيَا وَتَذَلَّجَ الْقَوْمُ امْسَى فِي بَحْرِ بَعْضِهِمْ بَعْضاً وَتَقْبَلَ
الْتَّارِحَ التَّذَاجِ - نَسْجَعُ بِالْمَفْتَحِ تَرْكَافَ دَرَزَيْنَ وَ
جَاسِي قَرْبَانِيَّ كَرْدَنْ مَنْاجَحَ - وَإِيَّنَا مَحَارِبَ

فصل الرابع

ا خا وید ر دن ایج - فیج بالضم والتشدید لفظیکهای
ورون انگلستان یا سے دمنه قولهم مادونه شوکه تو
الزباج وبالتحفیض لذکر و بنت السعوم ايضاً
سعد الزباج منزلي از منازل قمروہما کو کنایاں یعنی
پسنهما مقدار ذرع و فی الخوار واحد سنهما بحجم ضغیر کا ٹھہر نہیں
زیج شال ہیج گیا ہے کہ خورش نعامہہ باشد
ذ سبتر در و گلو و عندر العامتہ تیسکین الیاو -

فرح - ذر اوح - ذر اوح بالفthem فهيا والمشهد يذجانور
نر هردار وپرندہ با خالہ مسے سیاہ و سرخ ذر اوح
ج و قال سپویہ واحد انذا ربح ذر اوح فلعل فهم انفا
و تسلیم اللام منفتح العینین وليس عنده فی الكلام
فصول بواحدة و كان يقول سبوج وقد وس بالفتح
و خدفت اللام الاولی فی التسیع تقلت ذریح لان
ليس فی کلام فلعل الاصدر و ذریح زخرفان و ر
آب ترک دن و ذریح طعامته اذا جعل فیه اللام ربح
و قول لحر ذریحی اسی شدید المحرقة ذریح نام مغلی
م و ذریحیات شتران منسوب بوسے ذریحی
پشته و قل ذریحی ج -

فروع فوح رفوار درشت.
فوح بلطفه دست زدن و جماع و شکافتن کو افتن
ذخیره نزدیک کنے اشتن گاہماشتیابی ذوح
کے کر پیش از ادخال از ایں کند یا نامرد ذصح
بالضم ذخیره کوتاه قدر کلان شکم ذخیرت الیح
التراپ سفتہ یعنی با دخال رابر دسر
مزقیح لہ متحمہ گناہی کر کر او مریک آن نشده بود
وفاعل این را ذقاوه بالضم و اتشیع گویند مذقیح
لشریعیتہ تکلیفت خود را شریع نہیں نہیں
ذکر احشیار آب آمیخته.

فصل الرابع
الفتحتين وبالكسر مع السكون سود
شيمه- رياح بالفتح مثله ونام سامي وجافور
كاثور از و سے آئیند و لیقال ریح فی تجارت
ت سجائحة راجحة تجزید و فرضت باسود
شره علیه ملجمة اسی اعظامتیه ریجا و بعثت
بریاح بالضم والتشدید كنه نفر ریح
کانی کابنه فقهہ فی صبح-

رَجُحٌ - رَجْحَانٌ - جَرْبِيلَنْ تَمَازُو وَ جَرْزَانَ اَعْ
نِفْتَحْمَا دَضٌّ، نِسْخَهُ الْمِيزَانَ اَسَے مَالٌ - وَاجْتَهَ
نَفْلَانَ وَاجْتَهَ اَذْرَا عَطْدِيَهُ رَا جَحَا - رَجَاحٌ بَالْفَتْحَ
ذَنْ بَرْكَ سَرِينْ رَجُحٌ لِفَتْحِيَنْ رَجْ اَرْجُوهَهُ بَاهِمْ
بَارِسِحَهُ وَاجْتَهَتْ اَلْأَرْجُوهَهُ بَالْعَلَامَ اَسَے مَالٌ
وَرَاجِحَهُهُ فَرَجِحَتْهُ اَسَے كَنْتَ اَرْذَنْ مَسْنَهُ قَوْمٌ
مَرَاجِحَهُ فَإِكْلَمٌ -

رَجُحٌ سَرِحٌ - نِفْتَحْتَيَنْ فَرَاخِي سَمْ دَهْرُ مُحَمَّدٌ لَانَهُ خَلَافٌ
لِنَفْسٍ اَرْجَحَ الدَّسَى لِلَا خَصٌّ لِقَدْمِيَهُ كَارِبَلْ النَّسْخَهُ وَهِيَ
قَدْمَ رَهَادٌ - لَرْجَ الْيَسَّا آهُوَيِ پِينْ سَمْ وَتَرْجِحَتْ لَفَرْسَهُ

فراغ نہاد پاے راتا بول کندھی رحاح فیہ
سته در فہ میش رحاح واسع رحی - رححان نام
کوہی و سنه یوم رححان لہبی عامرہ
روح روحہ بالضم بارہ کہ در و امن خمیثہ
پس خراکاہ در آرد روح مصدر منہ و کرد اکر
خانہ دار مل کر فتن رواح بالفتح زن کران سرن
کیتہہ رواح قعلیہ ایس لکشترنا و کا شہ بزرگ روح
روح سراح شتر اقا وہ از لاغری زروح باشم
مصادر منہ - رزاح بالفتح لذکر (مع بفتحها) ارزاح
مشد منہ و یقال ابل زحی و زحی و مزیح وزح
مزح ای مقطع بعد مزح سخت او از مزح
بالسر حوب و شاخہ کہ ماک زر رابوی بر گینہ زدن
رسح - ارسح الاعزیزین رحاح مونٹ منہ و نہیں کو کد
میسح - رسح خونی کردن و ترا بیدن (مع بفتحها)
یقال لمزح کہ بشی اسی لم بعده شیا مزح بالسر شخہ
حامہ کہ در کریلو شد کہت خوئے بعے ترک
رشح خوئے ترشح انک انک شیر و اولن در
فرزند را بادل ما انکاہ کہ بر کینن غوت یا بد و بروز
یقال ہو روح للوزارتہ دیوہ لہ اے ہر لئے و
ترشح الفصیل اذا قوی علی المشی قال الاصح
اذا قوی و متلی مع امه فہو رشح دامہ مرشح
رضح - رضح زینہ کردن سخال خدا رفع بهم
اسم کیہ و ہو النبوی المرضح و یقال رضحت اصطہ
کتر رضح هر رضح بالسر شک کہ بر دی کو سند دنوی روح
ایندہ منہ بھی اسچم پا کندہ شود و بسداز دی
روح رفاقتہ - بالفتح کسب کردن و بازار کافی
و یقال خناک للتفاوت و مرات للتفاوت و ہو
ترشح للعیال اے نیس پ ترجیح الممال تیار
داشتن یقال قلان رفاقتی مال تمار و اعمال است

سکح

روح

نفح

روح

روح

سکح - سکح بالفتح شیوه دکرانه وی روح ارکح
رج - میان سرمه کنکه مثلثه و ایضاً کاره شریده که
دورن کاسه مانده باشد جفنه تکخانه می تکشته باشند
او رحبت الیه استندت الیه - روح آرام
گرفتن بجزیه و روح الیه است درکن الیه سرچ
مرکاح زین که سپس رو دو کنکاک ارجل او آندر
عن ظهر الجیر

روح - روح بالفتح نزهه روح اریاح - و مخدمعنه
رایح طاعن و ذور روح ایضاً لا فعل لشل بن
تو تامر - و فور رایح لفزان - سماک رایح ستاره
ور محمد الفرس قبائل و اسکار اذاضه بر جله - و روح ایضاً
اذا اضی احصی بر جله رایح نیزه گر - و نامم مردے
رایح بالکسر نزهه کنی و دیقال سعی اذا المفت
من الراعیه اخذت رایحها و کذا دیقال غلی الاب
اذا استد اودرت لان صاحبها یقین من خربا -

ریخ - ریخ نادین ازستی وجذان و دیقال
ریخ علیه بجهولا اذاغشی علیه او اعتراه دهن پختا
قیابل فور ریخ -

روح - روح بالضم جان اریاح حینکر و بو
وقرآن قوله تعالی و کذا کنکا ایک رو حا
من امینا و جبریل قوله تعالی ازیل به الروحان
و عسلی قوله تعالی و کلمة القاله ایی مریم و روح
منه رو حان بالضم فرشته دپرسی و دیقال اکل کنی
ذی روح ایضاً و حائیون ح - مکان رو حان
بالفتح ای سکح بیوے دیقال وجدت
ریحه و رائحته و باوریاح اریاح اریاح - دیلاح
ایضاً حی از بیوی و اصلها او او و انا جاوت بیا،
لانک ساری ایلهم ایذا جحوالی الفتح عادت ایے
الوا و کقوک روح الماء و دیقال سکح و ریحه ندا و ای

سکح ایضاً قوت و غبار قوله تعالی و قدره بیکم دیقال
الریح لایی الغلبه لـه سرومه بالکسر دویشن مراوه
بالفتح مروده بافتح بیا بیان مراجی روح بی الموضع
الیخ تحرق فیها الریح - رایح خرمایح بالفتح مثله و
شادشدن بعیی الاریاح دیقال فقدت راجی حلی
ایی اریاحی و احتیالی - و جمع الراحته وی الكفت
اشد رایحیه آسایش و رایح ارجل ایی رجعت الی نفسه
بعد الاعداد - و رایح ایی نفس - و رایح ایی طلایی رایح
واریح ایشی ایی وجدریه و رایحی الصدی و جدری
و کذا کنکه دیاستره
و هنوز نظریه ساره و هنوز موقت من زوال الشمس است
الیل و شبان کاکه شدن و هنوز قصعه و دعوه عرض
کما دیقال غدایغد و دیقال خر جواب رایح من العشی
و رایح بعینی - و سرحت الماشیه بابغداده و راحت بالغه
رایح بعینی - و سرحت الماشیه بابغداده و راحت بالغه
نی هوله تکریح بالفتح شیوه جامی ستوره بالفتح
جامی شب آمد و شد کردن نقیض مقدمی - و دیقال
یا ترک فلاں من ایمه مخدیه و لام رایح اذ بشبه
آحواله کهوا - و دیقال رایح ایمه هبایح اذ استد روح
و يوم رایح ای شهید الریح و مکان بیح وی ریحه
طیب الریح - و رایح الشجر ای بفطر بورق - و رایح
فلان للمعروف بی رایح را خدا اذ اخذته لخفا و رسمه
و هنوا لاریمل بالندی - و راحت بدیه کنکه ایست
له دیور رایح الفرس دیلاح رایح را خدا اذ تحسن ایی صار غلام
و رایح ایشی بر ایه و دیر سکریه وی وجدریه و دسته سعدی
من یکش نسامعاً بهله لم رایح راسمه ایسته بافتح والکسر
من کلا ایا بین لم رایح ایضاً من الراحة و ایعنه
وقوله بالسارتة ولا رائحة ایی بالرشی - و ریح بجهولا
ایضاً شیره الریح فومروج و دیلاح مثل مشوب شدیب
بنی علی شدیب دیقال نهار و ریح ایی محظوظ ریح
خشبوی لر دانیدن هن مرفوع و نیه احادیث ایه
رسحه خود کفرزدیکی سیان دوران ارضع و روحانیت